

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการ ไซ่อุปทานกับระดับคุณภาพของสินค้ากลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคาม โดยจัดเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้วิจัยขอแนะนำเสนอเป็นลำดับดังนี้

- วัตถุประสงค์การวิจัย
- สมมติฐานของการวิจัย
- สรุปผลการวิจัย
- อภิปรายผล
- ข้อเสนอแนะ

1. วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้ ดังนี้

- เพื่อศึกษาการจัดการ ไซ่อุปทานของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายในจังหวัดมหาสารคาม
- เพื่อศึกษาระดับคุณภาพสินค้าของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายในจังหวัดมหาสารคาม
- เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการจัดการ ไซ่อุปทาน ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายในจังหวัดมหาสารคาม กับระดับคุณภาพสินค้าของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

2. สมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัยในครั้งนี้ไว้ ดังนี้

การจัดการโซ่อุปทาน มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพ ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และด้านความเข้มแข็งของชุมชน กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายในจังหวัดมหาสารคาม

3. สรุปผลการวิจัย

ในวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการโซ่อุปทานกับระดับคุณภาพสินค้าของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคามครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา จำนวน 310 ตัวอย่าง ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผู้ประกอบการธุรกิจของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคามที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 36 – 40 ปี มีสถานภาพสมรส มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีตำแหน่งงานปัจจุบันในกลุ่มผลิตภัณฑ์และชุมชนประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในตำแหน่งสมาชิก โดยส่วนมากมีประสบการณ์การทำงานในกลุ่มผลิตภัณฑ์และชุมชนประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย เป็นระยะเวลา 5 – 10 ปี และจะมีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งในกลุ่มผลิตภัณฑ์และชุมชนประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายเป็นเวลา 1 – 5 ปี

2. กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคามจากข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นประเภทของผลิตภัณฑ์ผ้าและเครื่องแต่งกายที่จัดจำหน่ายส่วนมากคือ ผลิตภัณฑ์ประเภทเสื้อผ้า มีอายุการดำเนินงานของกลุ่มผลิตภัณฑ์และชุมชนประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายเป็นระยะเวลาระหว่าง 5 – 10 ปี มีจำนวนสมาชิกของกลุ่ม ณ ปัจจุบันในกลุ่มผลิตภัณฑ์และชุมชนประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย จำนวน 21 – 25 คน มีจำนวนทุนปัจจุบันของกลุ่มผลิตภัณฑ์และชุมชนประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย 10,000 – 50,000 บาท มีระดับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการยอมรับในระดับ 2 ดาว มากที่สุด และรายได้ของกลุ่มผลิตภัณฑ์และชุมชนประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ต่อเดือน อยู่ที่ระดับ 20,001 – 30,000 บาท/เดือน

3. ผู้ประกอบการธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคาม มีความคิดเห็นโดยรวมเกี่ยวกับการจัดการโซ่อุปทานของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับความสำคัญจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ด้านการให้บริการลูกค้า ด้านความร่วมมือกับผู้ผลิตวัตถุดิบ ด้านการจัดหาวัตถุดิบ ด้านการจัดการกระบวนการขนส่ง ด้านการจัดการสินค้าคงคลัง และด้านการแบ่งปันข่าวสาร ตามลำดับ

4. ผู้ประกอบการธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคาม มีความคิดเห็นโดยรวมเกี่ยวกับระดับคุณภาพของสินค้าของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับความสำคัญจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ด้านการผลิต ด้านความเข้มแข็งของผลิตภัณฑ์ ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และด้านการตลาด ตามลำดับ

5. การจัดการโซ่อุปทานของผู้ประกอบการธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคาม มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพสินค้าของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย โดยพบว่า การจัดการโซ่อุปทานในด้านความร่วมมือกับผู้ผลิตวัตถุดิบ ด้านการจัดหาวัตถุดิบ ด้านการจัดการสินค้าคงคลัง ด้านการจัดการกระบวนการขนส่ง ด้านการแบ่งปันสารสนเทศ และด้านการให้บริการลูกค้า มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพสินค้าของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

4. อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการโซ่อุปทานกับระดับคุณภาพสินค้าของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคาม ในครั้งนี้มีประเด็นที่สำคัญควรแก่การนำอภิปรายผล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโซ่อุปทานของผู้ประกอบธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคาม

สภาพที่ปรากฏเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโซ่อุปทานของผู้ประกอบธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคาม มีความคิดเห็นโดยรวมเกี่ยวกับการจัดการโซ่อุปทานของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับความสำคัญจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ด้านการให้บริการลูกค้า ด้านความร่วมมือกับผู้ผลิตวัตถุดิบ ด้านการจัดหาวัตถุดิบ ด้านการจัดการกระบวนการขนส่ง ด้านการจัดการสินค้าคงคลัง และด้านการแบ่งปันข่าวสาร ตามลำดับ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการจัดการโซ่อุปทานมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะนำไปใช้กำหนดแนวทางในการสร้างผลกำไร เพื่อความอยู่รอดในการดำเนินธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายในจังหวัดมหาสารคาม โดยมีการพัฒนาระบบการตลาด ร่วมกับการวางแผน โดยต้องมองให้ทุกหน่วยงานในโซ่อุปทานเป็นเสมือนหน่วยเดียวกัน มีระบบการตัดสินใจแบบมีกลยุทธ์ มีการมองภาพของสินค้าคงคลังว่าเป็นเสมือนแหล่งสุดท้ายที่ใช้ในการแก้ไข ความไม่สมดุลระหว่างหน่วยธุรกิจ และมีการเปลี่ยนแปลงการทำงานแบบการทำงานตามหน้าที่ไปเป็นการทำงานตามกระบวนการ รวมทั้งการส่งเสริมการตลาดที่ได้ผล ส่งผลให้สามารถเพิ่มยอดขายได้อย่างยั่งยืน ทำให้ตลาดเติบโต สามารถที่จะดำเนินกิจกรรมต่างๆ ทางธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคาม ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

โดยผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Robert and Hutchinson (โรเบิร์ต และฮัทชินสัน, 2004 : 2-3) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการโซ่อุปทาน ซึ่งได้ทำการเก็บข้อมูลจากบริษัทและการทำงานร่วมกันระหว่างบริษัทกับบริษัทผู้ขายวัตถุดิบ เกี่ยวกับเรื่องการออกแบบในการจัดการ การวางแผนในการผลิต และส่วนงานอื่นๆ เกี่ยวข้องกับการจัดส่ง ได้ปรากฏพบว่าการจัดการโซ่อุปทานได้ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมากในการ บริหารส่วนของคลังสินค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากสภาพที่ปรากฏ ผู้วิจัยใคร่ขอเสนอเพื่ออภิปรายผลให้เห็นเป็นรายด้าน เพื่อนำการจัดการโซ่อุปทานทั้ง 6 ด้านไปใช้เพื่อพัฒนาทางการตลาดของธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย โดยเรียงลำดับสภาพที่ปรากฏจากมากไปน้อย ดังนี้

1.1 การจัดการโซ่อุปทานในด้านให้บริการลูกค้า

การจัดการโซ่อุปทานของสภาพที่ปรากฏเกี่ยวกับด้านให้บริการลูกค้าของธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าให้เกิดความพึงพอใจอย่างสูงสุด ได้ทำการผลิตสินค้าให้มีมาตรฐาน กำหนดราคาที่เหมาะสม การบริการที่ตรงเวลา และมีความรับผิดชอบในการบริการ โดยจะเห็นว่ามีการจัดการเกี่ยวกับด้านให้บริการลูกค้ามากที่สุดเมื่อเทียบกับด้านอื่นๆ เนื่องจากการให้ความสำคัญในความต้องการของลูกค้าและตอบสนองความต้องการของลูกค้าให้เกิดความพอใจมากที่สุด จะทำให้ลูกค้าเกิดความภักดีต่อสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของดิวิต และกอบาเดียน (Divid and Ghobadian. 2004 : Abstract) ที่ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การจัดการโซ่อุปทานในส่วนของการจัดซื้อ (Study of Supply Chain Purchasing Strategy) ได้เก็บข้อมูลจากอุตสาหกรรมและบริษัทต่าง ๆ ในอังกฤษ โดยศึกษาถึงหลักการจัดการกิจกรรมต่าง ๆ ของธุรกิจจำนวน 156 องค์กรถึงในส่วนของโลจิสติกส์ พบว่า ความต้องการของลูกค้าจะถือว่าเป็นส่วนสำคัญในอนาคตที่จะกระตุ้นให้เกิดการจัดการห่วงโซ่ร่วมกันระหว่างสองหรือสามองค์กรในสายห่วงโซ่อุปทานเพิ่มมากขึ้น ทำให้สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และประสิทธิผล ความคุ้มค่าในการลงทุนทางธุรกิจ การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับลูกค้า ได้ ส่งผลให้สามารถสร้างฐานทางการตลาดที่มั่นคง

1.2 จัดการโซ่อุปทานในด้านความร่วมมือกับผู้ผลิตวัตถุดิบ

การจัดการโซ่อุปทานของสภาพที่ปรากฏเกี่ยวกับด้านความร่วมมือกับผู้ผลิตวัตถุดิบของธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า การจัดการโซ่อุปทานในด้านนี้จะมีการแจ้งข้อมูล รายละเอียดของวัตถุดิบในการผลิตให้กับผู้ขายเสมอ มีการสร้างเครือข่ายในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ร่วมกับกลุ่ม ผลิตวัตถุดิบมากขึ้น มีการประสานงานกับผู้ผลิตวัตถุดิบอย่างสม่ำเสมอ โดยการจัดการโซ่อุปทานในด้านความร่วมมือกับผู้ผลิตวัตถุดิบจะมีความสำคัญในการนำไปใช้บริหารธุรกิจ โดยต้องอาศัยความร่วมมือในการออกแบบ

ปรับปรุงคุณภาพกับผู้ผลิตการเชื่อมโยงให้ตรงกันในโซ่อุปทาน การที่จะก่อตัวเป็นโซ่อุปทานได้นั้นจะต้องมีการเชื่อมต่อที่ตรงกัน ที่สำคัญนั้นมีผลประโยชน์ร่วมกัน มีเป้าหมายเหมือนกัน ส่วนลักษณะของการเชื่อมโยงกันนั้นก็ขึ้นอยู่กับลักษณะของผลิตภัณฑ์ โดยมีประเด็นหลัก คือ ความร่วมมือ และการทำงานร่วมกัน ในลักษณะความเป็นพันธมิตรเชิงกลยุทธ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของโรเบิร์ต และฮัทชินสัน (Robert and Hutchinson, 2004 : 2-3) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการ โซ่อุปทาน ซึ่งได้ทำการเก็บข้อมูลจากบริษัทและการทำงานร่วมกันระหว่างบริษัท กับบริษัทผู้ขายวัตถุดิบ เกี่ยวข้องกับการออกแบบในการจัดการ การวางแผนในการผลิต การผลิต และส่วนงานอื่น ๆ เกี่ยวข้องกับการจัดส่ง ได้ปรากฏพบว่าการจัดการโซ่อุปทานให้มีประสิทธิภาพต้องได้รับความร่วมมือด้วยกันจากหลาย ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ส่วนของผู้ขาย และส่วนของการเป็นพันธมิตรทางธุรกิจ ซึ่งหมายถึงการทำงานร่วมกันทั้งหลาย ๆ ส่วนแทนการทำงานเพียงกลุ่มงานเท่านั้นเหมือนการจัดการแบบเดิม หมายความว่า การจัดการแบบเป็นพันธมิตรรวมกันจะช่วยให้การจัดการในส่วนของการจัดซื้อจัดหาและการจัดส่งได้ดียิ่งขึ้น ถือได้ว่าเป็นส่วนงานหนึ่งในช่วงของโซ่อุปทาน

1.3 การจัดการโซ่อุปทานในด้านการจัดหาวัตถุดิบ

การจัดการโซ่อุปทานของสภาพที่ปรากฏเกี่ยวกับด้านการจัดหาวัตถุดิบ ของธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า การจัดการโซ่อุปทานในด้านนี้จะมีกลุ่มที่มีบุคคลที่ทำหน้าที่ในการสั่งซื้อวัตถุดิบในการผลิตอย่างชัดเจน มีการควบคุมหรือป้องกัน มิให้เกิดปริมาณของวัตถุดิบที่ไม่สามารถใช้งานได้ อันเกิดจากความเสื่อมสภาพของวัตถุดิบ หรือ วัตถุดิบชำรุด มีการใช้วัตถุดิบชนิดเดียว เพื่อทำการผลิตผลิตภัณฑ์ต่างชนิด หรือแปรรูปวัตถุดิบ เพื่อลดต้นทุนในการผลิต โดยในการค้นหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพและราคาต่ำของผู้ประกอบการ อยู่เสมอ จะทำให้เกิดความสะดวกรวดในการจัดหาผู้จัดส่งวัตถุดิบที่เจ้าของธุรกิจสามารถมั่นใจได้ว่าจะได้รับวัตถุดิบตรงตามเวลาที่ต้องการและตามตารางที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ 3 (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบ การตลาดสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ของอาชีพที่ประสบด้านการตลาดและการบริหารจัดการ พบว่า เมื่อมีการใช้ระบบการจัดการด้านการจัดหาวัตถุดิบ ทำให้ลักษณะของผลิตภัณฑ์สวยงาม มีคุณภาพ มีคุณค่า ราคาถูก มีความปลอดภัย มีคุณภาพ มีความหลากหลายใน

รูปแบบ โดยวัตถุประสงค์ต้องมีในท้องถิ่น และต้องมีบริการที่ดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นผลมาจากการนำ การจัดการ โซ่อุปทานเกี่ยวกับด้านการจัดหาวัตถุดิบมาใช้บริหารจัดการธุรกิจ

1.4 การจัดการโซ่อุปทานในด้านการจัดการกระบวนการขนส่ง

การจัดการโซ่อุปทานของสภาพที่ปรากฏเกี่ยวกับด้านการจัดการกระบวนการขนส่งของธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก โดยจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า การจัดการโซ่อุปทานในด้านนี้ มีการวางแผนการส่ง ซึ่งทำให้ส่งสินค้าได้ทันเวลา และตรงต่อความต้องการของลูกค้าทุกครั้ง มีโกดังเก็บสินค้า และสถานที่พักสินค้าระหว่างทาง โดยมีตัวแทนเครือข่าย หรือสถานที่ผลิต อยู่ใกล้กับกลุ่มลูกค้า ในการส่งสินค้าให้กับลูกค้าได้มีการบรรจุหีบห่อที่รัดกุมและปลอดภัยต่อ สินค้า ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยเสริมสร้างให้ธุรกิจดำเนินไปได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ทันต่อความต้องการของลูกค้า ทำให้สินค้ามีเพียงพอต่อความต้องการ สินค้าไม่ล้าสมัย และสินค้าที่มีอยู่ไม่ ถูกเก็บไว้นานเกินไป ความสามารถในการขนส่งจะช่วยสร้างความมั่นใจในด้านเวลา และด้าน สถานที่ด้วยต้นทุนที่เปรียบคู่แข่งนั้นเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสามารถในการแข่งขันในตลาดให้ประสบความสำเร็จเหนือคู่แข่งของสินค้าเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ทั้งนี้การขนส่งจะสามารถเกิดขึ้นได้โดยมีวิธีการและเส้นทางในการขนส่งที่หลากหลาย ซึ่งในแต่ละทางเลือกก็จะมีลักษณะเด่นและข้อดีที่ไม่เหมือนกัน ทางเลือกในการขนส่งมีผลกระทบต่อ ประสิทธิภาพ และความสามารถในการตอบสนองความต้องการของลูกค้า การจัดการด้านการขนส่งที่ดีมากเพื่อการตอบสนองความต้องการของลูกค้า เป็นไปได้ดีก็จะขาดประสิทธิภาพ ด้านการจัดการเนื่องจากว่าต้องเสียค่าใช้จ่ายในการขนส่ง ก่อนข้างสูง หรือถ้าสามารถใช้การขนส่งที่เสียค่าใช้จ่ายที่ต่ำเพื่อให้ การจัดการมีประสิทธิภาพมากขึ้นการตอบสนองความต้องการของลูกค้าก็จะถูกจำกัดให้น้อยลง ไป ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัย ไคลด์ (Clyde. 2004 : 19-20) ที่ได้ศึกษา การจัดการห่วงโซ่อุปทานที่มีประสิทธิภาพใน ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) พบว่า การจัดการโซ่อุปทานที่ดีปัจจัยสำคัญประการ หนึ่งคือการจัดการด้านข้อมูลที่รวดเร็วและต้องอาศัยการส่งผ่านข้อมูลและสินค้าที่รวดเร็วด้วย จะส่งผลดีต่อกิจการด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผู้ท้องตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 การจัดการโซ่อุปทานในด้านการจัดการสินค้าคงคลัง

การจัดการโซ่อุปทานของสภาพที่ปรากฏเกี่ยวกับด้านการจัดการสินค้าคงคลังของธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า การจัดการโซ่อุปทานในด้านนี้ จะมีการควบคุมการผลิตเพื่อใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีวัตถุดิบในการผลิตเพียงพอ ในการสั่งซื้อวัตถุดิบจะมีการเช็คสินค้าในคลังสินค้าก่อนทำการสั่งซื้ออยู่เสมอ โดยจะเห็นว่าการจัดการให้มีสินค้าเพียงพอในการผลิต สินค้าไม่ล้าสมัย และสินค้าไม่เก็บไว้นานเกินไป จะเป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายของกลุ่ม นอกจากนี้ยังช่วยให้กลุ่มสามารถเพิ่มประสิทธิภาพของค่าใช้จ่ายและการให้บริการในธุรกิจของตนได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของไคลด์ (Clyde, 2004 : 19-20) ที่ได้ศึกษา การจัดการห่วงโซ่อุปทานที่มีประสิทธิผลในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) พบว่า การจัดการโซ่อุปทานที่ดีปัจจัยสำคัญประการหนึ่งคือการควบคุมสินค้าคงคลัง การเงินและการตอบสนองต่อคำสั่งซื้อลูกค้า

1.6 การจัดการโซ่อุปทานในด้านการแบ่งปันข่าวสาร

การจัดการโซ่อุปทานของสภาพที่ปรากฏเกี่ยวกับด้านการแบ่งปันข่าวสารของธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า การจัดการโซ่อุปทานในด้านนี้มีการจัดทำข้อมูลของกลุ่มให้ทันสมัยตลอดเวลาและเผยแพร่ข่าวสารของกลุ่มแก่ ผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย ลูกค้าอย่างสม่ำเสมอ มีการแบ่งปันข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อสมาชิก ในกลุ่มทุกคน เพื่อรวบรวมข้อมูลที่ได้นำไปพัฒนาผลิตภัณฑ์ร่วมกัน มีการใช้ข้อมูลสารสนเทศในการตัดสินใจบริหารงานของกลุ่ม เช่น งบประมาณการจัดซื้อ ต้นทุนการผลิต การกำหนดราคาของสินค้า โดยสิ่งเหล่านี้จะส่งผลดีต่อธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย เนื่องจากการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างผู้ผลิตกับผู้ซื้อ ช่วยให้สามารถตัดสินใจได้ถูกต้องแม่นยำขึ้น และช่วยให้การวางแผนในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรียงเพื่อเป็นแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ต่อผู้ใช้สารสนเทศที่ดีจะช่วยให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจได้ถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น และช่วยให้การวางแผนในการดำเนินงาน ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการลงทุน ยอดขายให้ได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นให้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ

ผลการวิจัยของวีระพล ปีกคำใต้ (2545 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินผลการดำเนินงาน โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา ด้านความรู้ ความเข้าใจของ สมาชิกกลุ่มอาชีพ และผู้นำชุมชนที่มีต่อการดำเนินงานตามโครงการหนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ รวมทั้งปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน และยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไคลด์ (Clyde. 2004 : 19-20) ที่ได้ศึกษา การจัดการห่วงโซ่อุปทานที่มี ประสิทธิภาพในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) พบว่า การจัดการห่วงโซ่อุปทานที่ดีปัจจัย สำคัญประการหนึ่งคือการจัดการด้านข้อมูลอย่างรวดเร็ว เป็นปัจจุบัน และส่งผ่านข้อมูลผ่านระบบ อินเทอร์เน็ต ส่งผลดีต่อกิจการด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้านกลยุทธ์การตลาด การควบคุม สินค้าคงคลัง การเงินและการตอบสนองต่อคำสั่งซื้อลูกค้า เป็นต้น ในขณะที่ธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs) ยังให้ความสำคัญน้อย ซึ่งการติดต่อดสื่อสารกับลูกค้ายังคงเป็นกลยุทธ์ หนึ่งที่ธุรกิจคงต้องคำนึงถึง

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับคุณภาพสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคาม

สภาพที่ปรากฏเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับคุณภาพของสินค้าของผู้ ประกอบธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัด มหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับความสำคัญจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ ดังนี้ ด้านการผลิต ด้านความเข้มแข็งของผลิตภัณฑ์ ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และด้าน การตลาด ตามลำดับ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้คงเป็นเพราะระดับคุณภาพของสินค้าเหล่านี้จะมี ความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจ โดยองค์กรธุรกิจที่จะประสบความสำเร็จได้นั้น สินค้าและ บริการจะต้องให้ลูกค้าแก่ลูกค้า ผลิตภัณฑ์มีความน่าเชื่อถือ ราคาเหมาะสมกับสินค้าและ บริการ หากผลิตภัณฑ์ไม่ได้มาตรฐานการผลิต ไม่มีการตรวจสอบและทดสอบคุณภาพอย่าง จริงจังก่อนจำหน่าย ก็จะทำให้ระดับคุณภาพของผลิตภัณฑ์นั้นไม่เป็นที่พอใจของลูกค้า ฉะนั้น หากองค์กรมีระบบการผลิตที่ดีเช่น การคัดสรรวัตถุดิบในการผลิต นำกระบวนการการผลิตที่ ได้มาตรฐาน สินค้าที่ผลิตเสร็จผ่านการตรวจสอบก่อนนำออกจำหน่าย ก็จะทำให้ระดับคุณภาพ ของสินค้าและบริการเป็นที่พอใจต่อลูกค้าและยังสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่องค์กรด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของรุจิรา อาชวานันทกุล (2548 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง

การประเมินศักยภาพของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ กับการนำระบบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ กรณีศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ที่ได้วิจัยพบว่าปัจจัยด้านการผลิตด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และด้านการตลาดมีผลต่อคุณภาพสินค้าเป็นอย่างมาก

ซึ่งจากสภาพที่ปรากฏ ผู้วิจัยใคร่ขอเสนอเพื่ออภิปรายผลให้เห็นเป็นรายด้าน เพื่อนำการศึกษาในเรื่องระดับคุณภาพสินค้าไปใช้เพื่อพัฒนาทางการตลาดของธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย โดยเรียงลำดับสภาพที่ปรากฏจากมากไปน้อย ดังนี้

2.1 ระดับคุณภาพสินค้าในด้านการผลิต

ระดับคุณภาพสินค้าของสภาพที่ปรากฏเกี่ยวกับด้านการผลิตของธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มธุรกิจ ได้ผลผลิตที่ออกมามีคุณภาพและตรงตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ มีการระดมความคิดเพื่อวางแผนและตัดสินใจในการผลิตสินค้า ผลผลิตสินค้าหรือบริการสามารถตอบสนองต่อคุณลักษณะเฉพาะต่างๆ ได้ตรงตามรูปแบบที่ลูกค้าต้องการ ซึ่งจากผลข้อมูลจะเห็นว่าส่วนสำคัญของการผลิต คือ การมีระบบการควบคุมที่ดีและเมื่อได้ประกอบขึ้นรูปเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปแล้ว ก็ทำการตรวจสอบและทดสอบอีกครั้ง ย่อมหมายความว่าคุณภาพที่ได้สร้างขึ้นมานั้น จะได้รับการประกันว่าเป็นสินค้าที่มีคุณภาพตามที่ลูกค้าต้องการ การควบคุมคุณภาพ ความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนา คุณภาพสินค้าจะไม่สามารถประสบความสำเร็จ หากไม่มีการตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ เช่น การควบคุมประมาณสินค้าคงคลัง การควบคุมอัตราสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐาน หรือการควบคุมการจัดซื้อวัตถุดิบ วิธีการควบคุมในกิจกรรมต่างๆ ในงานการผลิตอาจเป็นแบบควบคุมล่วงหน้า หรือการควบคุมขณะดำเนินการแล้วแต่ลักษณะงานและความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุรัชย์ บุญเจริญ (2546 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาจัดการเทคโนโลยีตามแนวทางพระราชดำริ และเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ชุมชนตลาดน้ำวัดบางประมุง อำเภอ โกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า จะต้องมีการพัฒนาในด้านกระบวนการผลิต โดยมีการพัฒนาในการจัดการพื้นที่ การมีส่วนร่วม และการเรียนรู้ มีการพัฒนาคุณภาพสินค้าเครื่องมือ และอุปกรณ์ในการผลิต ทำให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โครงการ ได้ดียิ่งขึ้น

2.2 ระดับคุณภาพสินค้าในด้านความเข้มแข็งของผลิตภัณฑ์

ระดับคุณภาพสินค้าของสภาพที่ปรากฏเกี่ยวกับด้านความเข้มแข็งของผลิตภัณฑ์ของธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า การผลิตสินค้าของกลุ่มธุรกิจทำการผลิตสินค้าในแต่ละครั้งมีความคุ้มค่า มีการได้รับการสั่งซื้อสินค้าอย่างสม่ำเสมอ ได้มีการตรวจสอบเครื่องมือหรือเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตสินค้าอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเห็นได้ว่าส่วนสำคัญของการสร้างความเข้มแข็งของผลิตภัณฑ์ของธุรกิจ คือ ความต่อเนื่องในการผลิต และความสม่ำเสมอในการผลิต โดยประกอบด้วย การพัฒนาเทคโนโลยีผลิตด้วยอิเล็กทรอนิกส์ ความคิดสร้างสรรค์ในเรื่องคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ระบบการผลิตต้องมีเครือข่ายสามารถเชื่อมโยงและการรับรู้การดำเนินงานในทุกกิจกรรม และทุกขั้นตอนการผลิตได้หมดตลอดเวลา สามารถตรวจสอบข้อมูลต่างๆ ทันทีที่ต้องการ เช่น ชีตความสามารถในการผลิต จำนวนคำสั่งซื้อปัจจุบัน คุณภาพของสินค้าในขั้นตอนต่างๆ ในระหว่างการผลิต จากการติดต่ออย่างใกล้ชิดกับลูกค้า สามารถปรับการผลิตสินค้าแต่ละรุ่น หรือแต่ละชิ้นให้มีรายละเอียดแตกต่างกันตามความต้องการของลูกค้า หรือตามคำสั่งซื้อที่แตกต่างกัน หรือใช้หลักการผลิตโดยให้ลูกค้าเป็นศูนย์กลาง มีความสอดคล้องกับพลสุข สังข์รุ่ง และคณะ (2544 : 178) เทคโนโลยีปัจจุบันยังช่วยประหยัดต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการผลิตได้มาก นอกจากการให้ข้อมูลประสานงานในขั้นตอนการผลิต ช่วยให้สามารถดำเนินงานต่อไป อย่างต่อเนื่องไม่ติดขัดแล้ว เทคโนโลยีใหม่ๆ ยังสามารถตรวจสอบการทำงานของเครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตสินค้า ผลิตสินค้าในแต่ละครั้งมีความคุ้มค่า มีคุณภาพทั้งต่อผู้ผลิตและผู้บริโภคในกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายในจังหวัดมหาสารคาม

2.3 ระดับคุณภาพสินค้าในด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์

ระดับคุณภาพสินค้าของสภาพที่ปรากฏเกี่ยวกับด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า คุณภาพของผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับ และตรงต่อความต้องการของลูกค้ามากขึ้น ได้มีการติดตามผล และวัดผลการทำงานเพื่อประเมินว่าผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ออกสู่ตลาดนั้น ประสบความสำเร็จ มีการเรียนรู้ หรือจัดอบรมในด้านการ

ออกแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ ซึ่งจากผลข้อมูลจะเห็นว่าส่วนสำคัญของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ คือ ต้องสร้างการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ และปรับปรุงผลิตภัณฑ์เดิม โดยปรับปรุงให้ใหญ่ขึ้น ทำให้ได้กลอง เปลี่ยนแปลงภาพรวม หรือแยกลักษณะต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์ สร้างคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้แตกต่างจากคู่แข่งอื่น เพิ่มรูปแบบและขนาดผลิตภัณฑ์ โดยกลุ่มธุรกิจจะต้องเข้าใจการเปลี่ยนแปลงว่าจะต้องเกิดขึ้นในตลาด กลุ่มต้องมีความรู้ความสามารถ และมีทรัพยากรอย่างเพียงพอ ทั้งนี้ระบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาจได้รับการตัดสินใจที่ดี ซึ่งไม่ใช่มุ่งเพียงการผลิตผลิตภัณฑ์ได้เท่านั้น แต่ยังคงคำนึงถึงอนาคตของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายด้วย

2.4 ระดับคุณภาพสินค้าในด้านการตลาด

ระดับคุณภาพสินค้าของสภาพที่ปรากฏเกี่ยวกับด้านการตลาดของธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มมีโอกาสได้นำไปจำหน่าย ณ สถานที่หรือแหล่งจำหน่ายภายในจังหวัดที่หน่วยงานราชการ/เอกชนได้จัดหาให้ มีการให้บริการลูกค้าหลังการขายอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างความมั่นใจในคุณภาพของสินค้า มีการสำรวจความต้องการสินค้าในตลาดอยู่เสมอ ๆ เพื่อนำมาวางแผนและกำหนดนโยบายการตลาด ซึ่งจากผลข้อมูลจะเห็นว่าส่วนสำคัญของการตลาด คือ กิจกรรมทางธุรกิจที่จะทำให้สินค้าและบริการผ่านจากผู้ผลิต ไปสู่ผู้บริโภคเพื่อสนองตอบความต้องการและทำให้ผู้บริโภคเกิดความพึงพอใจ ทั้งยังทำให้กิจการที่ทำการตลาดนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ด้วย โดยกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายในจังหวัดมหาสารคาม จะต้องมีการปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีความคล่องตัวมากขึ้น เพิ่มความรู้ ความสามารถของคณะกรรมการสหกรณ์ด้านการบริหารจัดการด้านการตลาด มีการสำรวจข้อมูลท้องถิ่น เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดสู่มวลชน และควรสร้างเครือข่ายในชุมชน โรงเรียน ร้านค้า หน่วยงานของรัฐ ให้ซื้อสินค้าจากกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของรุจิรา อาชวานันทกุล (2548 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่องการประเมินศักยภาพของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ กับการนำระบบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ กรณีศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ที่ได้วิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการตลาดมีผลต่อคุณภาพสินค้าเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในด้านการสร้างความมั่นใจให้กับสินค้าในการแข่งขันในตลาดสินค้า

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการโซ่อุปทานกับระดับคุณภาพสินค้า

จากการทดสอบสถิติทดสอบความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) เพื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (ความเป็นอิสระต่อกันของปัจจัย) ระหว่างการจัดการโซ่อุปทาน (ด้านความร่วมมือกับผู้ผลิตวัตถุดิบ ด้านการจัดหาวัตถุดิบ ด้านการจัดการสินค้าคงคลัง ด้านการจัดการกระบวนการขนส่ง ด้านการแบ่งปันสารสนเทศ และด้านการให้บริการลูกค้า) กับระดับคุณภาพสินค้า (ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้านความเข้มแข็งของผลิตภัณฑ์) โดยใช้สถิติทดสอบความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า การจัดการโซ่อุปทานในด้านความร่วมมือกับผู้ผลิตวัตถุดิบ ด้านการจัดหาวัตถุดิบ ด้านการจัดการสินค้าคงคลัง ด้านการจัดการกระบวนการขนส่ง ด้านการแบ่งปันสารสนเทศ และด้านการให้บริการลูกค้า มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพสินค้าของผู้ประกอบการของธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคาม ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยผู้วิจัยขออภิปรายตามการจัดการโซ่อุปทานด้านต่างๆ ของผู้ประกอบการที่ละปัจจัย ดังนี้

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการโซ่อุปทาน ด้านความร่วมมือกับผู้ผลิตวัตถุดิบกับระดับคุณภาพสินค้าของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายในจังหวัดมหาสารคาม

จากการทดสอบสถิติทดสอบความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า การจัดการโซ่อุปทานด้านความร่วมมือกับผู้ผลิตวัตถุดิบ มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพสินค้า (ด้านการผลิต ด้านการตลาด และด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 หรือระดับคุณภาพสินค้าขึ้นอยู่กับจัดการโซ่อุปทานด้านความร่วมมือกับผู้ผลิตวัตถุดิบ โดยจากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นได้จาก การจัดการโซ่อุปทานด้านความร่วมมือกับผู้ผลิตวัตถุดิบมีความสัมพันธ์แปรผกผันกับระดับคุณภาพสินค้าด้านการผลิต โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ 0.715 หรือร้อยละ 71.5 การจัดการโซ่อุปทานด้านความร่วมมือกับผู้ผลิตวัตถุดิบมีความสัมพันธ์แปรผันตามกับระดับคุณภาพสินค้าด้านการตลาด โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ 0.785 หรือร้อยละ 78.5 ส่วนการจัดการโซ่อุปทานด้านความร่วมมือกับ

ผู้ผลิตวัตถุดิบมีความสัมพันธ์แปรผันตามกับระดับคุณภาพสินค้าด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ 0.208 หรือร้อยละ 20.8 เนื่องจากผู้ประกอบการของธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายในจังหวัดมหาสารคาม จะต้องให้ความสำคัญในเรื่องนี้ไปใช้ในการบริหารธุรกิจ โดยต้องอาศัยความร่วมมือในการออกแบบ ปรับปรุงคุณภาพกับผู้ผลิตการเชื่อมโยงให้ตรงกัน ดังนั้นเพื่อที่จะควบคุมระบบคุณภาพสินค้าให้เป็นที่ต้องการของผู้บริโภค ผู้ประกอบการของธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายในจังหวัดมหาสารคามจึงต้องให้ความสำคัญกับการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้ผลิตวัตถุดิบเพื่อให้ได้วัตถุดิบที่ดีที่สุดในการผลิตสินค้า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุรชัย บุญเจริญ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาจัดการเทคโนโลยีตามแนวทางพระราชดำริ และเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ชุมชนตลาดน้ำวัดบางประมุง อำเภอโกกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์ ที่ได้วิจัยพบว่า ประชาชนในชุมชน ผู้นำชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้องในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต้องมีความร่วมมือกันจึงจะทำให้สินค้าที่ออกมาจำหน่ายมีคุณภาพที่ดีได้

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการโซ่อุปทาน ด้านการจัดหาวัตถุดิบกับระดับคุณภาพสินค้าของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคาม

จากการทดสอบสถิติทดสอบความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า การจัดการโซ่อุปทานด้านการจัดหาวัตถุดิบ มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพสินค้า (ด้านการผลิต ด้านการตลาด และด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 หรือระดับคุณภาพสินค้าขึ้นอยู่กับจัดการโซ่อุปทานด้านการจัดหาวัตถุดิบ โดยจากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นได้จากการจัดการโซ่อุปทานด้านการจัดหาวัตถุดิบ มีความสัมพันธ์แปรผันตามกับระดับคุณภาพสินค้าด้านการผลิต โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ 0.810 หรือร้อยละ 81.0 การจัดการโซ่อุปทานด้านการจัดหาวัตถุดิบ มีความสัมพันธ์แปรผกผันกับระดับคุณภาพสินค้าด้านการตลาด โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ 0.734 หรือร้อยละ 73.4 ส่วนการจัดการโซ่อุปทานด้านการจัดหาวัตถุดิบ มีความสัมพันธ์แปรผกผันกับระดับคุณภาพสินค้าด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ 0.250 หรือร้อยละ

25.0 เนื่องจากผู้ประกอบการของธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายในจังหวัดมหาสารคามจะต้องมีวัตถุดิบที่ดีในการผลิตสินค้า ซึ่งผู้ประกอบการธุรกิจทุกคนได้ให้ความสำคัญ เนื่องจากการคัดเลือกวัตถุดิบที่ดีจะเป็นการลดต้นทุนในการผลิต ได้วัตถุดิบในการผลิตที่มีคุณภาพ มีวัตถุดิบในการผลิตที่มีต้นทุนต่ำ และวัตถุดิบพอเพียงต่อการค้าเนื้องานของกลุ่ม วัตถุดิบที่ดีจึงนำไปสู่การผลิตสินค้าที่มีระดับคุณภาพที่ดีด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุกัลยา ลีลาวานิชกิจ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการโซ่อุปทานของกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในจังหวัดนครราชสีมา เพื่อเปรียบเทียบการจัดการห่วงโซ่ของกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่มีระดับคุณภาพ และประเภทของผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกัน ที่ได้วิจัยพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านการจัดการวัตถุดิบจะส่งผลต่อคุณภาพของสินค้าด้วย

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการโซ่อุปทาน ด้านการจัดการสินค้าคงคลังกับระดับคุณภาพสินค้าของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคาม

จากการทดสอบสถิติทดสอบความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า การจัดการโซ่อุปทานด้านการจัดการสินค้าคงคลัง มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพสินค้า (ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และด้านความเข้มแข็งของผลิตภัณฑ์) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 หรือระดับคุณภาพสินค้าขึ้นอยู่กับการจัดการ โซ่อุปทานด้านการจัดการสินค้าคงคลัง โดยจากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นได้จาก การจัดการ โซ่อุปทานด้านการจัดการสินค้าคงคลัง มีความสัมพันธ์แปรผกผันกับระดับคุณภาพสินค้าด้านการผลิต โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ 0.221 หรือร้อยละ 22.1 การจัดการ โซ่อุปทานด้านการจัดการสินค้าคงคลัง มีความสัมพันธ์แปรผันตามกับระดับคุณภาพสินค้าด้านการตลาด โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ 0.193 หรือร้อยละ 19.3 การจัดการ โซ่อุปทานด้านการจัดการสินค้าคงคลัง มีความสัมพันธ์แปรผันตามกับระดับคุณภาพสินค้าด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ 0.738 หรือร้อยละ 73.8 ส่วนการจัดการ โซ่อุปทานด้านการจัดการสินค้าคงคลัง มีความสัมพันธ์แปรผันตามกับระดับคุณภาพสินค้าด้านความเข้มแข็งของผลิตภัณฑ์ โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ 0.255 หรือร้อยละ 25.5 เนื่องจากผู้ประกอบการของธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นประเภทผ้าและ

เครื่องแต่งกายในจังหวัดมหาสารคามจะต้องมีการจัดการสินค้าคงคลังอย่างมีระบบ และมีคุณภาพ เพื่อให้สินค้าที่นำไปจำหน่ายสู่ผู้บริโภคมีคุณภาพอยู่เสมอ และทำให้มีสินค้าเพียงพอในการผลิต สินค้าไม้ถ้ำสมัย และสินค้าไม้เก็บไว้นานเกินไป จะเป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายของกลุ่ม นอกจากนี้ยังช่วยให้กลุ่มสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการค่าใช้จ่ายในการลงทุน และการให้บริการในธุรกิจได้ ดังนั้นการจัดการสินค้าคงคลังจึงมีความสัมพันธ์โดยตรงกับระดับคุณภาพสินค้าที่จะจำหน่าย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุกัลยา ลีลาวานิชกิจ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการโซ่อุปทานของกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในจังหวัดนครราชสีมา เพื่อเปรียบเทียบการจัดการห่วงโซ่ของกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่มีระดับคุณภาพ และประเภทของผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกัน ที่ได้วิจัยพบว่า การจัดการสินค้าคงคลังจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของสินค้าด้วย เนื่องจากปริมาณการจัดเก็บสินค้าให้อยู่ในระดับต่ำซึ่งทำให้ต้นทุนในการจัดเก็บสินค้าไม่สูง

3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการโซ่อุปทาน ด้านการจัดการกระบวนการขนส่งกับระดับคุณภาพสินค้าของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคาม

จากการทดสอบสถิติทดสอบความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า การจัดการโซ่อุปทานด้านการจัดการกระบวนการขนส่ง มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพสินค้า (ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และด้านความเข้มแข็งของผลิตภัณฑ์) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 หรือระดับคุณภาพสินค้าขึ้นอยู่กับการจัดการโซ่อุปทานด้านการจัดการกระบวนการขนส่ง โดยจากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นได้จาก การจัดการโซ่อุปทานด้านการจัดการกระบวนการขนส่งมีความสัมพันธ์แปรผันตามกับระดับคุณภาพสินค้าด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ 0.298 หรือร้อยละ 29.8 ส่วนการจัดการโซ่อุปทานด้านการจัดการกระบวนการขนส่งมีความสัมพันธ์แปรผันตามกับระดับคุณภาพสินค้าด้านความเข้มแข็งของผลิตภัณฑ์ โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ 0.690 หรือร้อยละ 69.0 เนื่องจากผู้ประกอบการของธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายในจังหวัดมหาสารคามจะต้องบริหารจัดการในการขนส่งสินค้า ทั้งในส่วนของวัตถุดิบและการขนส่งตัวผลิตภัณฑ์ที่จะนำไปจำหน่ายสู่ผู้บริโภค ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยเสริมสร้างให้ธุรกิจดำเนินไปได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ทันต่อความต้องการของลูกค้า ทำให้สินค้ามีเพียงพอต่อความ

ต้องการ สินค้าไม่ล้าสมัย และสินค้าที่มีอยู่ไม่ถูกเก็บไว้นานเกินไป ความสามารถในการขนส่ง จะช่วยสร้างความมั่นใจในด้านเวลา และด้านสถานที่ด้วยต้นทุนที่เปรียบคู่แข่ง ดังนั้นการ จัดการ ไซ่อุปทานด้านการจัดการกระบวนการขนส่งจึงมีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพสินค้า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ 3 (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการตลาดสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ของอาชีพที่ประสบ ด้านการตลาดและการบริหารจัดการ ที่ได้วิจัยพบว่า การขนส่งตัวผลิตภัณฑ์ที่จะนำไปจำหน่าย ผู้บริโภค มีผลต่อคุณภาพสินค้า ทั้งในกรณีลักษณะการขนส่งแบบขายผลิตภัณฑ์จากกลุ่มถึง ถูกค้าโดยตรง ขายผลิตภัณฑ์จากกลุ่มไปยังผู้ค้าปลีก ผู้ขายปลีกขายต่อให้ผู้ค้าอีกต่อหนึ่ง,ขาย ผลิตภัณฑ์จากกลุ่มไปยังกลุ่มให้ผู้ค้าส่ง ผู้ค้าส่งขายต่อให้ผู้ค้าปลีก ผู้ค้าปลีกขายต่อให้ผู้ค้า

3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการไซ่อุปทาน ด้านการแบ่งปันสารสนเทศกับ ระดับคุณภาพสินค้าของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ใน จังหวัดมหาสารคาม

จากการทดสอบสถิติทดสอบความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า การจัดการ ไซ่อุปทานด้านการแบ่งปันสารสนเทศ มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพสินค้า (ด้านการผลิต และ ด้านการตลาด) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 หรือระดับคุณภาพสินค้าขึ้นอยู่กับ การจัดการ ไซ่อุปทานด้านการแบ่งปันสารสนเทศ โดยจากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นได้จาก การจัดการ ไซ่อุปทาน ด้านการแบ่งปันสารสนเทศมีความสัมพันธ์แปรผกผันกับระดับคุณภาพสินค้าด้านการผลิต โดย มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ 0.192 หรือร้อยละ 19.2 การจัดการ ไซ่อุปทาน ด้านการแบ่งปันสารสนเทศ มีความสัมพันธ์แปรผันตามกับระดับคุณภาพสินค้าด้านการตลาด โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ 0.239 หรือร้อยละ 23.9 เนื่องจาก ผู้ประกอบการของธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ใน จังหวัดมหาสารคามจะต้องมีการจัดการด้านข้อมูลข่าวสารสารสนเทศ โดยสิ่งเหล่านี้จะส่งผลดี ต่อธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย เนื่องจากการ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างผู้ผลิตกับผู้ซื้อ ช่วยให้ผู้ผลิตตัดสินใจได้ถูกต้องแม่นยำขึ้น และช่วยให้การวางแผนในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นระเบียบเรียงเพื่อเป็นแหล่งข้อมูลที่เป็น ประโยชน์ ต่อผู้ใช้สารสนเทศที่คิดจะช่วยให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจได้ถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น และช่วยให้การวางแผนในการดำเนินงาน ในด้านต่างๆ ดังนั้นจึงส่งผลต่อคุณภาพของสินค้า

โดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุรัชย์ บุญเจริญ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาจัดการเทคโนโลยีตามแนวทางพระราชดำริ และเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขัน โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ชุมชนตลาดน้ำวัดบางประมุง อำเภอโคกพระ จังหวัดนครสวรรค์ ที่ได้วิจัยพบว่า ประชาชนในชุมชน ผู้นำชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้องใน โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเทคโนโลยีตามแนวทาง พระราชดำริสามารถนำแนวทางพระราชดำริมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพ สามารถปรับปรุงและ พัฒนาโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โครงการได้ดียิ่งขึ้น

3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการโซ่อุปทาน ด้านการให้บริการลูกค้ากับระดับ คุณภาพสินค้าของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัด มหาสารคาม

จากการทดสอบสถิติทดสอบความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า การจัดการ โซ่อุปทานด้านการให้บริการลูกค้า มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพสินค้า (ด้านการผลิต และ ด้านการตลาด) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 หรือระดับคุณภาพสินค้าขึ้นอยู่กับ การจัดการโซ่อุปทานด้านการให้บริการลูกค้า โดยจากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นได้จาก การจัดการโซ่อุปทานด้านการ ให้บริการลูกค้ามีความสัมพันธ์แปรผันตามกับระดับคุณภาพสินค้าด้านการผลิต โดยมี สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ 0.239 หรือร้อยละ 23.9 การจัดการโซ่อุปทาน ด้านการให้บริการลูกค้ามีความสัมพันธ์แปรผันตามกับระดับคุณภาพสินค้าด้านการตลาด โดยมี สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ 0.186 หรือร้อยละ 18.6 เนื่องจากผู้ประกอบการ ของธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายในจังหวัด มหาสารคามจะต้องมีการวางแผนในด้านการให้บริการลูกค้าให้ได้รับความพึงพอใจจากการซื้อ สินค้า ดังนั้นการเลือกผลิตภัณฑ์ของลูกค้าจึงส่งผลโดยตรงต่อการวางแผนในการผลิตสินค้าให้ ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค ดังนั้นระดับคุณภาพสินค้าจะทำให้ลูกค้าเกิดความภักดีต่อ สินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รุจิรา อาชวานันทกุล (2548 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินศักยภาพของ ผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ กับการนำระบบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ กรณีศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี และสอดคล้องกับผลการวิจัยของบัวรักษ์ ทวดเสนา (2545 :

บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการส่งเสริมการตลาดสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ตำบลเหนือเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่ได้วิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการบริการลูกค้า ทั้งในด้านการส่งเสริมการตลาดและการหาช่องทางบริการที่เหมาะสม จะมีผลต่อคุณภาพสินค้าเป็นอย่างมาก

5. ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการโซ่อุปทานกับระดับคุณภาพสินค้าของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคามครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปปฏิบัติและในการนำไปใช้ในการวิจัยต่อไปได้ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ในภาวะที่ตลาดสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนมีการแข่งขันสูง ผู้ประกอบการธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคาม ควรนำการจัดการโซ่อุปทานไปใช้เพื่อปรับตัวในการแข่งขัน ดังนี้

1.1 การจัดการโซ่อุปทานด้านความร่วมมือกับผู้ผลิตวัตถุดิบ ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ควรมีการประสานงานกับผู้ผลิตวัตถุดิบอย่างสม่ำเสมอ และพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของวัตถุดิบให้ดีขึ้นตามที่ได้ให้ข้อมูล ทางกลุ่มควรมีโอกาสในการวางแผนการผลิตร่วมกันกับผู้ขายวัตถุดิบ

1.2 การจัดการโซ่อุปทานด้านการจัดหาวัตถุดิบ ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ควรมีการคัดเลือกวัตถุดิบในการผลิตที่มีคุณภาพ และต้องคัดเลือกวัตถุดิบในการผลิตที่มีต้นทุนต่ำ และมีการจัดหาวัตถุดิบอย่างพอเพียงต่อการดำเนินงานของกลุ่ม

1.3 การจัดการโซ่อุปทานด้านการจัดการสินค้าคงคลัง ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ควรจัดการให้สินค้าที่อยู่ในคลังสินค้าส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่ซื้อค้างไว้ไม่นานกว่า 6 เดือน สินค้าที่อยู่ในคลังสินค้าส่วนใหญ่ไม่ล้าสมัย และมีวัตถุดิบค้างอยู่ในคลังสินค้าจำนวนไม่มาก

1.4 การจัดการโซ่อุปทานด้านการจัดการกระบวนการขนส่ง ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ควรมีโกดังเก็บสินค้า และสถานที่พักสินค้าระหว่างทาง โดยมีตัวแทนเครือข่ายหรือสถานที่ผลิตอยู่ใกล้กับกลุ่มลูกค้า ในการส่งสินค้าให้กับลูกค้าได้มีการ

บรรจุกีบห่อที่รัดกุมและปลอดภัยต่อสินค้า มีการติดตาม และประเมินผล การให้บริการ ด้าน การขนส่งที่ใช้อยู่ในปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ และต้นทุนการขนส่งสินค้ามีราคาถูกกว่าคู่แข่ง

1.5 การจัดการโซ่อุปทานด้านการแบ่งปันสารสนเทศ ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ ชุมชนและท้องถิ่น ควรมีการใช้ข้อมูลสารสนเทศในการตัดสินใจบริหารงานของกลุ่ม เช่น งบประมาณการจัดซื้อ ต้นทุนการผลิต การกำหนดราคาของสินค้า มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ผลิตภัณฑ์กับลูกค้าอย่างสม่ำเสมอ และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลของลูกค้าเพื่อวางแผนการผลิต ร่วมกัน

1.6 การจัดการโซ่อุปทานด้านการให้บริการลูกค้า ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ ชุมชนและท้องถิ่น ควรมีการรับประกันการขายสินค้าให้แก่ลูกค้ากรณี สินค้าเสียหาย ไม่ ถูกต้องตามรายการที่สั่งซื้อ เพื่อช่วยให้ลูกค้าตัดสินใจซื้อ ได้ง่ายขึ้น และมีการให้บริการลูกค้า หลังการขายอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างความมั่นใจในคุณภาพของสินค้าและบริการ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความพึงพอใจ หรือสำรวจความต้องการของผู้บริโภค ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคาม เพื่อให้เกิด การขยายผลการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2.2 การศึกษาถึงตัวแปรอื่นๆ ซึ่งมีอิทธิพลเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจการของ ธุรกิจของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคาม เช่น ปัจจัยภายนอกเกี่ยวกับการเมือง เศรษฐกิจ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์มากขึ้น